

Bevæggrundene. — Dernæst kommer jeg til Forslagene under Nr. 33, 34 og 35, der staa i en vis Forbindelse med hinanden. Jeg skal paa dette Omraade være saa inødekommende mod Udvalget, som det er mig muligt. Jeg skal erkjende, at der er Opfordring til at slutte sig til eller i alt Fald tage Hensyn til, hvad der er den nu gjældende Ret, og at det fremdeles er rigtigt at sørge for, at der er saamegen Overensstemmelse med Konkursloven som muligt. Derfor vil jeg ikke modsætte mig Forslaget under Nr. 33, som hele det ærede Udvalg har stillet, og heller ikke Forslaget under Nr. 35, idet jeg vel kan gaa ud fra, at naar det her forbydes den til Kurator antagne Fuldmægtig at inkassere Voets udestaaende Fordringer, naar ikke alle Vedkommende ere enige derom, menes derved ikke de Fordringer, som Voet erhverver ved de afholdte Auktioner; jeg antager, at dette maa betragtes som givet, naar man hen til Lovforslagets § 31, hvor Indkrævelsen af Voets udestaaende Fordringer omtales som Noget, der ikke gaar ind under den Inkassation, som nærmest overdrages den antagne Inkassator. Under denne Forudsætning vil jeg altsaa ikke modsætte mig Forslagene under Nr. 33 og 35, men vel at mærke kun under den Betingelse, at Forslaget under Nr. 34, som et Mindretal har stillet, bliver vedtaget. Naar Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 34 gjøres til Betingelse for, at jeg skal tiltræde eller ikke modsætte mig de Forslag, her er Tale om, er det ikke, fordi jeg just anser Forslaget under Nr. 34 for nødvendigt med Hensyn til Antagelsen af en Inkassator, men fordi jeg ikke kan gaa ind paa at vedtage § 32 saaledes, at man med Hensyn til Kurators Antagelse bringer den i § 30 giene Regel om Inkassators Antagelse til Anvendelse uden mindste Modifikation. Det er nemlig saa, at § 30 gaar ud paa, at Inkassator skal vælges af Voets Vedkommende med Stemmeflerhed, uden at Skifteretten har noget Veto i den Henseende. Den kan ikke modsætte sig, at en Person bliver valgt til Inkassator, den skal tage den Inkassator, som der er Stemmeflerhed for. Jeg skal lade dette passere med Hensyn til Inkassator; men det gaar da ikke an saa at beholde § 32, som den lyder, at Kurator skal antages efter de samme Regler, som gives med Hensyn til Inkassator. Det gaar ikke an at sige, at Kurator skal vælges ved Stemmeflerhed af de i Voet Interesserede, uden at Skifteretten kan gjøre nogen Indflydelse i saa Henseende gjældende. Man erkjender, at, naar man foreslaar at udelade den sidste Linie i § 32, der siger, at Kurator er at anse som Skifterettens Fuldmægtig, er det ingenlunde, fordi man bestrider, at han er Skifterettens Fuldmægtig, men fordi man anser det for overflødig at sige det saaledes. Deri skal jeg ikke modsige det ærede Udvalg; jeg antager det for i og for sig begrundet i Kurators hele Stilling, at han er at betragte som den, der

gaar Skifteretten til Haande som dens Fuldmægtig; men er det Tilfældet, og er Kurator saaledes navnlig en Mand, for hvem Skifteretten bærer Ansvarer som for en Fuldmægtig, gaar det ikke an ikke at give Skifteretten Indflydelse paa, hvem man vil paanyde den som Kurator. Jeg kan ikke gaa ind paa at berøve Skifteretten den Indflydelse paa Valget af Kurator, som ogsaa er givne den med Thingets fulde Billigelse i Konkursloven. I Konkurslovens § 53 er netop udtalt, hvad der er foreslaaet her af Mindretallet i Forslaget under Nr. 34, og dets Vedtagelse er derfor for mig en ufravigelig Betingelse for at kunne slutte mig til Flertallets Forslag under Nr. 33 og 35. Det forekommer mig ogsaa, at jeg selv med denne Betingelse med Hensyn til Nr. 34 maa siges at være gaaet Udvalget saameget imøde i det, som dog vel har væsentligst Betydning for det, at jeg ikke kan Andet end tro, at man i den Henseende dog vil tage noget Hensyn til min Udtalelse. — Forslaget under Nr. 36 har jeg ikke Noget imod; jeg finder det ganske i sin Orden, som det blev udtalt af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), at tage særligt Hensyn til og særligt at nævne Gjenneomsyn af Voets Papirer og Bøger, som kan være en meget vigtig Akt, og som i mange Boer af større Omfang er af den største Vigtighed. Naar jeg dvæler et Øieblik ved dette Endringsforslag, er det navnlig med Hensyn til det Spørgsmaal, som blev fremsat af Ordsværen om, hvorledes der skal forholdes med Betalingen for dette Arbejde. I denne Henseende vil jeg tillade mig at udtale som min Opfattelse, at ligesom man hidtil vistnok ikke har draget i Tvivl, at de særlige Revisorer, der beskikkes til at gjenneomsø et Bøs Papirer, skulle have Betaling, som de ogsaa faktisk have faaet, saaledes vil det, tror jeg, være utvivlsomt, at naar man gjør den Tilføielse, som er foreslaaet under Nr. 36 til § 33 første Stykke, vil der ogsaa fremdeles kunne tilstaaes Betaling for Gjenneomsyn af Voets Bøger og Papirer, naar man antager en særlig Mand til at udføre dette Arbejde. Dette ligger nemlig i hele Maaden, hvorpaa § 33 er affattet og navnlig det sidste Stykkes Forhold til det første. Naar der nemlig i § 33 er sagt, at, hvor Vedkommende ikke ville antage en Kurator, er Skifteretten berettiget til at tage den anden Hjælp, der maatte behøves til Udførelse af de Voet vedkommende Forretninger, der ikke efter de hidtil gjældende Regler paaligge den, og der da nævnes som saadanne Sagsførelse, Beskyttelse og Tilfyn med Voets faste Eiendomme samt det omhandlede Gjenneomsyn af Voets Papirer, og derefter i andet Stykke siges, at det Honorar, som tilkommer Kurator eller Andre, der antages til at udføre Noget for Voet, bestemmes af Skifteretten, — saa antager jeg, at der ikke kan være Tvivl om, at dermed er tilkjendegivet, at